

[Kaj Poulsen]

i landet bliver boligkøerne længere og længere. Problemet er, at ikke alle har råd til at flytte ind i de boliger, hr. Fogh Rasmussen er så glad for.

Pelle Voigt (SF):

I modsætning til hr. Albrechtsen har jeg nu tidligere hørt borgerlige partiordførere og også boligministeren fremlægge beregninger og tanker, der helt og aldeles udelader beskæftigelseseffekten ved at sætte den almenyttige kvota i vejret. For mig er det ikke nogen lammende overraskelse, at man har den slags synspunkter i regeringen, men det bliver de ikke rigtigere af.

Jeg synes imidlertid, at det bliver vældig spændende, når vi nu kommer til afstemningen om ændringsforslagene, at se, om regeringen og de borgerlige partier virkelig vil holde fast ved det synspunkt, at der er tale om en katastrofe, hvis der sker en udvidelse af det samlede støttede byggeri. Det får man jo lejlighed til at markere, når vi har fået vedtaget en udvidelse af den almenyttige kvota her i salen. De borgerlige partier må gøre op med sig selv, om man har råd til også på andre punkter at foretage udvidelser, eller om man skal foretage tilsvarende nedskæringer. Det bliver meget spændende at se, og det vil sætte denne økonomiske diskussion en lille smule i politisk relief.

Jeg synes, at der under udvalgsbehandlingen er foreslået mange gode og rimelige ændringer af det forslag, vi behandler her. Det forslag, vi nok er glædest for, er det forslag, der ikke alene vil gøre det muligt at få en varig og rimelig løsning for lejerne i Store Hus i Avedøre, men også vil gøre det muligt i fremtidige tilfælde at anvende den model, der her er udarbejdet, til at løse tilsvarende problemer, således at lejerne ikke kommer til at hæfte for tab, hvis opståen de ingen indflydelse har haft på.

Men det er naturligvis ikke alle de stillede ændringsforslag, vi i SF er lige begejstrede for. Jeg skal sige om boligministerens ændringsforslag nr. 2, som jo er et lille ændringsforslag, at når vi vil stemme imod det, så skyldes det i og for sig ikke, at vi ikke synes, det er fornuftigt, at man i bestyrelser, i foreninger af den ene og den anden art, har et ulige antal medlemmer. Det skyldes, at boligministeren udtrykkeligt i sin begrundel-

se for forslaget anfører, at dette forslag er fremsat med henblik på, at lejerne ikke, undtagen, hvor der er særlige forhold, skal kunne skaffe sig flertal i bestyrelser i de selvejende boligselskaber. Det er nok her, der er en meget væsentlig forskel imellem vore og regeringens synspunkter.

Vi har fremsat et ændringsforslag, der begrænser kommunalbestyrelsernes mulighed for at forhindre lejerne i at få flertal. Vi mener, at det må være rimeligt, at kommunalbestyrelsen i et selvejende boligselskab ikke kan gå længere end til at forhindre lejerne i at få mere end 1 over flertallet af bestyrelsesmedlemmer.

I øvrigt har boligministeren selv i et svar til boligudvalget agiteret aldeles udmærket for, at der slet ikke er behov for denne bestemmelse for kommunalbestyrelserne, fordi de i forvejen er det øverste og styrende organ i boligselskaberne og tilsynsmyndighed og dermed har alle muligheder for at påvirke selskabernes drift. Det skulle efter vor opfattelse derfor ikke være nødvendigt for kommunalbestyrelserne oven i købet at kunne forhindre lejerne i at få et flertal af bestyrelsesmedlemmer. Det forslag vil vi naturligvis fastholde, og vi vil undlade at stemme til det alternative forslag, VS har fremsat, fordi vi jo har vores eget forslag på dette område, som vi da fortsat håber vil kunne vedtages.

I betænkningen har vi peget på det problem, som stadig består, og som vi agter at tage op imellem anden og tredje behandling, at der efter vores opfattelse – det må vi jo så se at få afklaret i boligudvalget – fortsat består mulighed for udlån til afdelinger inden for almenyttige boligselskaber, der opfører boliger med salg for øje eller opfører ejendomme for at udstykke dem i ejerlejligheder. Vi mener, at der skal sættes en endelig stopper for, at man kan anvende afdelingernes midler til den slags formål. Der må således heller ikke kunne ydes dispensation til en sådan trafik, der i en lang række tilfælde har ført til økonomiske tab for lejerne.

Et andet væsentligt problem, vi må have behandlet i udvalget mellem anden og tredje behandling, er den affattelse, § 15, stk. 3, i lovforslaget i øjeblikket har. Vi ved allerede på nuværende tidspunkt, at denne bestemmelse vil gøre det muligt for visse, ikke for alle, ældre garantiselskaber at true lejerne til ikke at kræve det flertal i selskabernes besty-